

Kniha Daniel — sto dvacátá čtvrtá

Odhalení Daniela 11,40 – prorocké zkoumání historických paralel a budoucích událostí

Jeff Pippenger

2024-03-08

Věnujeme čas tomu, abychom vyložili strukturu jedenácté kapitoly knihy Daniel, zatímco se zabýváme čtyřicátým veršem. Čtyřicátý verš je paralelou čtrnáctého verše osmé kapitoly knihy Daniel v tom prorockém smyslu, že světlo, které Kristus jako Lev z kmene Judova odpečetil roku 1798, bylo založeno na Danielovi 8,14; právě tak i světlo, které odpečetil roku 1989, bylo založeno na čtyřicátém verši.

Jak jsme již poukázali, avšak v předchozím článku se tím výslovně nezabývali, při použití metodologie pozdního deště „řádek za řádkem“ předkládá čtyřicátý verš dvě odlišné linie, neboť obsahuje čas konce jak pro hnutí prvního anděla, tak pro hnutí třetího anděla.

Když spojíme čas konce z verše čtyřicátého v roce 1798 a jeho čas konce v roce 1989, zjišťujeme, že Daniel 8,14 se shoduje s Danielem 11,40, neboť obojí představuje poznání, které je odpečetěno v prorocké historii tří andělů ze Zjevení 14. Jsou také propojeny tím, že verš 14 je viděním „mareh“ Kristova náhlého „zjevení“ v chrámě, zatímco verš 40 je viděním „chazon“ dvou tisíc pět set dvaceti let prorocké historie. Jedno je bodem v čase, druhé je časovým obdobím.

Jeden představuje obnovení a očištění chrámu, druhý zničení a pošlapání chrámu. Jeden představuje dva tisíce tři sta let a druhý dva tisíce pět set dvacet let. Jeden je znázorněn řekou Ulai, druhý řekou Hiddekel. Jeden představuje lidství, druhý představuje božství. Je-li čtyřicátý verš správně pochopen ve spojení se čtrnáctým veršem, je úžasně hluboký. Rok 1798 představuje dílo božství a rok 1989 představuje vzpouru lidstva.

V předchozím článku jsme určili, že popis překonání tří překážek králem severu je podán postupným způsobem, avšak skutečné uplatnění zobrazených událostí je třeba pečlivě rozlišovat, neboť verše čtyřicet dva až čtyřicet čtyři včetně jsou ve skutečnosti ve vzájemném souladu s veršem čtyřicet jedna, jenž představuje brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech. Právě tam je dovršena trojnásobná jednota a právě tam začíná poselství mocného volání „východu“ a „severu“.

V Danielem jedenácté kapitole adventističtí badatelé v průběhu let rozpoznali, že Daniel ve svých zobrazeních Říma používá zvláštní postup. Uriah Smith si toho všímá v knize Daniel and Revelation. Daniel nejprve určuje, jak Řím ovládá svět, a pak se v následujících verších vrací zpět na počátek těchto dějin, přičemž popisuje politické dobývání a ukazuje, jak Řím během téže historie jedná s Božím lidem. Nakonec pak ukazuje, jak Řím dochází ke svému konci. Zásada, kterou Daniel používá, se nazývá „opakovat a rozšiřovat“.

Tato technika o třech krocích je označena ve verších čtyřicet až čtyřicet pět. Verše čtyřicet až čtyřicet tři určují tříkrokový proces, jímž Moderní Řím dobývá planetu Zemi; potom se ve verši čtyřicet čtyři Daniel vrací zpět k verši čtyřicet jedna, kdy jsou „zvěsti“ tehdy hlášány korouhví sto čtyřiceti čtyř tisíc a kdy pak papežství vytáhne s velikou zuřivostí, aby mnohé zahubilo a zcela vyhladilo. Poté ve verši čtyřicet pět a v kapitole dvanáct, verši jedna, dospěje papežství ke svému konci, a nebude nikoho, kdo by mu pomohl, mezi moři a přeslavnou svatou horou, když se uzavírá doba lidské zkušební lhůty.

Ve třicátém verši jedenácté kapitoly Daniela nacházíme počátek dějin, které sestra Whiteová cituje doslova až do verše třicátého šestého, a poté píše: „odehrají se výjevy podobné těm, které jsou popsány v těchto verších.“ Verše třicátý a třicátý první označují historický přechod od pohanského Říma k papežskému Římu jako ke čtvrtému a pátému království biblického proroctví. Verš třicátý první popisuje dějiny, které znázorňují, jak byl papežský Řím v roce 538 dosazen na trůn země.

Ve verši třicátém prvním je jako první určeno, kdy se roku 496 Chlodvík, král Franků (dnešní Francie), postavil na obranu papežství. Chlodvík tehdy přešel z otevřeného pohanství ke skrytému pohanství katolicismu (náboženství své manželky Chrodechildy). Poté zasvětil svůj trůn tomu, aby vyvýšil papežství na trůn země. Ve verši byl Chlodvík znázorněn „rameny“, neboť zasvětil své rameno vojenské moci i své rameno peněžní moci dílu, jehož se tehdy ujal.

Počáteční dílo Chlodvíkovo představovalo dílo všech králů dříve pohanské Evropy, kteří byli v průběhu dějin předurčeni poskytovat nevěstce římské rozličné opory. Chlodvíkovi, a poté Francii, udělila katolická církev titul prvorozeného syna katolické církve a také nejstarší dcery katolické církve. Byl symbolem prvního z mnoha králů, kteří se měli dopustit smilstva s nevěstkou týrskou.

V tomto prorockém smyslu byl Chlodvík znázorněn Achabem, který se rovněž dopustil smilstva s Jezábel (symbolem katolické církve v knize Zjevení) a který byl také předním králem deseti kmenů, stejně jako se Chlodvík stal předním symbolem deseti rohů (viz Daniel, kapitola sedmá) pohanského Říma. Tito evropští králové nakonec ustanovili nevěstku babylónskou na trůnu země. V tomto smyslu Achab i Chlodvík oba představují Spojené státy, které se v posledních dnech dopouštějí smilstva s papežstvím.

Ronald Reagan započal smilstvo a bude to poslední prezident, kdo přinutí dalších devět králů Organizace spojených národů, aby se dopustili téhož činu. Reagan byl prezidentem v době konce roku 1989, a proto musí prorocky představovat posledního prezidenta v dějinách, kdy dalších devět králů vykoná tentýž čin, neboť Ježíš vždy znázorňuje konec nějaké věci jejím počátkem. Reagan byl bohatou, známou mediální osobností, široce rozpoznávanou pro svůj vlastní osobitý způsob řeči; zpočátku náležel k Demokratické straně, avšak nakonec přešel k Republikánské straně.

Ve verši třicátém prvním budou paže, které představovaly papežství, poskvřňovat svatyni síly. Prorocky byla svatyní síly jak pro pohanský Řím, tak pro papežský Řím, město Řím. To vychází ze skutečnosti, že oba Římy vládly po určitou dobu z města Říma, a když vládly z města Říma, byly v podstatě neporazitelné.

Pohanský Řím zahájil svou vládu trvající tři sta šedesát let v bitvě u Aktia roku 31 př. Kr. Daniel 11,24 uvádí, že budou osnovat své úklady ze své pevnosti, již bylo město Řím, po „čas“. Prorocký „čas“ představuje tři sta šedesát let a tři sta šedesát let po bitvě u Aktia, kde byli poraženi Antonius a Kleopatra, se Konstantin přestěhoval z města Říma do města Konstantinopole a období neporazitelnosti pohanského Říma skončilo.

Když byla roku 538 z města Říma vypuzena třetí zeměpisná překážka papežského Říma (Gótové), začala dvanáct set šedesátiletá vláda nadvlády papežského Říma a trvala až do roku 1798, kdy byl papež odstraněn z města Říma, čímž byla papežské šelmě zasazena prorocká smrtelná rána; a v následujícím roce, 1799, tento papež (žena, která jela na šelmě) zemřel v zajetí.

Ramena (Chlodvík), která stála za papežstvím, měla poskvřnit svatyni síly, a Konstantin tuto práci započal tím, že filozoficky označil toto město za méně významné než Konstantinopol; od té chvíle se válečné střety oněch dějin, vedené nepřáteli Říma, vždy soustřeďovaly na útok proti městu Římu, a od roku 476 již ve městě nikdy znovu nevládl skutečný římský potomek, až do roku 538, kdy se město stalo svatyní síly pro papežský Řím.

Achab, Chlodvík a Francie předobrazují Spojené státy a svatyní síly Spojených států je Ústava Spojených států. Tento dokument je božským dokumentem a je mezníkem prorockých dějin. Od doby, kdy se Ronald Reagan v dějinách vedoucích k roku 1989 postavil za papežství, je Ústava vystavena neustálému sílicímu útoku, stejně jako byla svatyně síly v úpadku a pádu pohanského Říma. Až bude ve Spojených státech vynucen brzy přicházející nedělní zákon, bude Ústava zcela svržena. Od doby Reagana až po onen nedělní zákon se opakují dějiny let 330 až 538. V roce 538 bylo papežství dosazeno na trůn, a tím předobrazuje uzdravení své smrtelné rány při onom nedělním zákonu.

Období od Ronalda Reagana až po nedělní zákon je prorockým obdobím, které je výslovně označeno Božím prorockým Slovem. „Ramena“, představovaná Chlodvíkem, měla také odňat „ustavičnou oběť“ někdejšímu pohanskému království Římské říše. Náboženství říše bylo od samého počátku pohanské a Chlodvík započal dílo nahrazování náboženství otevřeného pohanství náboženstvím katolicismu, jenž je pouze zahaleným pohanstvím.

Spojené státy zcela odstraní náboženství protestantismu, když při brzy přicházejícím nedělním zákoně vynutí znamení papežské autority, neboť jedinou definicí slova „protestant“ je protestovat proti Římu. Přijmete-li znamení autority Říma, neprotestujete proti Římu. V knize Amos, kapitole třetí, verši třetím, Amos klade řečnickou otázku: „Což mohou dva chodit spolu, nejsou-li zajedno?“

„V hnutích, která nyní ve Spojených státech probíhají s cílem zajistit institucím a zvyklostem církve podporu státu, krácejí protestanté ve stopách papeženců. Ba co více, otevírají papežství dveře, aby v protestantské Americe znovu nabylo nadvlády, kterou ztratilo ve Starém světě.“
The Great Controversy, 573.

Když bylo v roce 508 odstraněno pohanské náboženství jako oficiální náboženství říše, předobrazovalo to, že zábrana, kterou Pavel představuje ve druhé kapitole Druhého listu

Tesalonickým, byla odstraněna před zjevením člověka hříchu při brzy přicházejícím nedělním zákoně ve Spojených státech. Podrobení zjevně pohanského náboženství, přecházejícího ke skrytému pohanskému náboženství katolicismu, nenastalo okamžitě a v dějinách je vyznačeno jako počínající Chlodvíkovým obrácením ke katolicismu v roce 496 a plně dovršené v roce 508.

Tak tedy od let Reaganovy éry, počínaje rokem 1989, až do brzy přicházejícího nedělního zákona bude ve Spojených státech pravý protestantismus zcela zadržen. V oné době bude Ústava, „svatyně síly“ Spojených států, svržena a bude vykonáno čtvrté dílo „ramen“ z verše třicátého prvního, když „ramena“ tehdy dosadí papežství na trůn země, jako tomu bylo v roce 538.

Jakmile se papežství v roce 538 ujalo trůnu, vyprávění v Danielovi se přesouvá od popisu toho, jak papežství ovládlo svět, k tématu, jak v těchto dějinách pronásledovalo Boží lid. Ve čtrnáctém verši desáté kapitoly Daniela Gabriel Danielovi sdělil, že účelem vidění, jež se mu chystal předložit, bylo ukázat, „co potká Boží lid v posledních dnech“.

Nyní jsem přišel, abych ti dal porozumět tomu, co postihne tvůj lid v posledních dnech; neboť to vidění se vztahuje ještě k mnoha dnům. Daniel 10,14.

Verše třicet dva až třicet šest jsou verše, o nichž sestra Whiteová přímo říká, že se budou opakovat, a tyto verše popisují pronásledování během tisíce dvě stě šedesátileté vlády papežství od doby, kdy bylo v roce 538 dosazeno na trůn, až do chvíle, kdy v roce 1798 obdrželo svou smrtelnou ránu.

Ty, kdo bezbožně jednají proti smlouvě, zkazí lichocením; avšak lid, který zná svého Boha, se vzchopí a bude konat hrdinské činy. A ti z lidu, kteří mají porozumění, poučí mnohé; přece však budou po mnoho dnů padat mečem a plamenem, zajetím i loupeží. A když budou padat, dostane se jim malé pomoci; ale mnozí se k nim připojí z lichocení. A někteří z těch rozumných padnou, aby byli vyzkoušeni, očištěni a vybíleni až do času konce; neboť to je ještě pro určený čas. A král bude jednat podle své vůle; povýší se a vyvýší se nad každého boha a proti Bohu bohů bude mluvit podivuhodné věci a bude se mu dařit, dokud se nedovrší hněv; neboť co je určeno, stane se. Daniel 11,32–36.

Tyto verše popisují pronásledování temného středověku a verš třicátý šestý poté ukazuje, že papežství bude prospívat, dokud nebude v roce 1798 dovršeno Boží první rozhořčení proti severnímu království Izraele. Daniel nejprve určil, jak bylo papežství dosazeno na trůn země, potom jak papežství jednalo s Božím lidem, a nakonec konečný pád papežství. Verše čtyřicátý až čtyřicátý třetí jedenácté kapitoly Daniela ukazují, jak papežství přebírá vládu nad světem, potom verš čtyřicátý čtvrtý ukazuje, jak pronásleduje Boží lid posledních dnů, a nakonec verš čtyřicátý pátý ukazuje, jak dochází ke svému konečnému konci, aniž by mu kdo pomohl.

Hebrejské slovo „pravda“ vytvořil Podivuhodný Jazykotvůrce tím, že spojil první, třinácté a poslední písmeno hebrejské abecedy, aby vytvořil slovo „pravda“. Třináctka je symbolem vzpoury a první představuje poslední.

Verš třicet jedna popisuje konec pohanského Říma jako čtvrtého království biblického prorocství a verš třicet šest určuje konec papežského Říma jako pátého království biblického prorocství. Mezi prvním popisem pádu Říma a posledním popisem pádu Říma se nachází vzpoura, znázorněná tím,

že papežství v dějinách mezi počátkem a koncem zavraždilo miliony Božího lidu. Aplikace těchto veršů nese pečeť „pravdy“.

Verše čtyřicet až čtyřicet pět, jež jsou znázorněny verši třicet až třicet šest, začínají pádem papežství a končí pádem papežství. Uprostřed dějin, počínajících rokem 1798 až po uzavření doby milosti, stojí vzpoura moderního Říma, který znovu vraždí Boží lid. Výklad těchto veršů rovněž nese pečeť „pravdy“ a navzájem se shodují tak, aby poskytly dvě svědectví, jež potvrzují „pravdu“, a obě linie popisují Řím, který je symbolem, jenž „ustanoví vidění“.

V oněch časech se mnozí postaví proti králi jihu; i násilníci z tvého lidu se vyvýší, aby naplnili vidění, ale padnou. Daniel 11,14.

Prorocký jev, jež Daniel používá v jedenácté kapitole, se neuplatňuje pouze ve verších třicet až třicet šest a poté ve verších čtyřicet až čtyřicet pět. Verše čtrnáct až devatenáct ukazují, jak pohanský Řím převzal vládu nad světem, poté verše dvacet až dvacet čtyři ukazují, jak pohanský Řím nakládal s Božím lidem, a od verše dvacet čtyři až do verše třicet je vyličen pád pohanského Říma.

Verš čtrnáctý označuje počátek pohanského Říma a verš třicátý jeho konec. V dějinách znázorněných uprostřed je pohanský Řím ztotožněn s ukřižováním Krista; vzpoura uprostřed tedy tyto verše označuje jako „pravdu“. Alfa i Omega vložil svůj podpis napříč celou jedenáctou kapitolou knihy Daniel.

Čtyřicátý verš obsahuje dějiny, které začínají v letech Ronalda Reagana a které označují spojenectví uzavřené mezi prezidentem Spojených států a člověkem hříchu. Vymezuje určité období, které končí tím, že papežství je dosazeno na trůn země, jako tomu bylo v roce 538. Není náhodou, že Chlodvík, král Franků, což je dnešní Francie, je symbolem Spojených států. Chlodvík byl předobrazem Reagana. Reagan byl symbolem protestantismu, stejně jako Chlodvík byl symbolem pohanství.

Bitvou, v jejímž průběhu Chlodvík, král Franků, přestoupil ke katolicismu, byla bitva u Tolbiaku (známá také jako bitva u Zülpichu nebo bitva u Kolína). Tato bitva se odehrála roku 496. Chlodvík byl tehdy pohanem, avšak během bitvy, když se zdálo, že jeho vojska jsou v nebezpečí porážky, prosil o pomoc křesťanského Boha své katolické manželky a učinil slib, že vyjde-li z boje jako vítěz, přijme křesťanství. Chlodvík bitvu skutečně vyhrál a v důsledku toho on i značná část jeho franských bojovníků přestoupili ke katolicismu, což představovalo významnou událost v christianizaci Franků.

Ronald Reagan, hlásící se k protestantismu, uvedl, že jeho pohnutkou k vytvoření tajného spojenectví s římským papežem bylo přesvědčení, že Sovětský svaz je antikristem biblického proroctví. Ve svém boji proti bývalému Sovětskému svazu se Reagan, aniž rozpoznal svůj omyl ohledně toho, kdo je antikrist, spojil s antikristem.

„Ti, kdo se ve svém chápání slova stávají zmatenými a nepostihují význam antikrista, se jistě postaví na stranu antikrista.“ Kress Collection, 105.

Spojené státy jsou dvojím prorockým symbolem, jak je znázorněno dvěma rohy šelmy ze země. Francie je rovněž dvojím prorockým symbolem, jak je znázorněno Sodomou a Egyptem v jedenácté kapitole Zjevení. Francie je prvorozeným dítětem papežství a Reagan, představující Spojené státy, byl v posledních dnech prvním z deseti králů ze sedmnácté kapitoly Zjevení, který smilnil s nevěstkou z Týru, na niž se od roku 1798 zapomnělo. Bylo na ni zapomenuto v čase konce roku 1798, avšak v čase konce roku 1989 se na ni začíná opět vzpomínat.

Chlodvík, vůdce Francie, vyznačil počátek časového období, které vedlo k tomu, že bylo papežství roku 538 dosazeno na trůn; tehdy pak papežství na Orleánském koncilu vydalo nedělní zákon. Reagan, vůdce Spojených států, vyznačil počátek časového období, které vede k tomu, že papežství bude při brzy přicházejícím nedělním zákonu opět dosazeno na trůn země.

Francie je dvojí mocností, která v roce 538 dosadila papežství, a Francie prostřednictvím Napoleonova generála Berthiera sesadila papežství z trůnu v roce 1798. Spojené státy v posledních dnech dosazují papežství na trůn, a jako přední král z deseti králů Spojené státy nakonec „zpusťují ji a obnaží, a budou jíst její maso a spálí ji ohněm.“

Verš čtyřicátý obsahuje dějiny verše třicátého prvního a ukazuje, že dílo znovudosazení papežství na trůn země je znázorněno časovým obdobím začínajícím Ronaldem Reaganem a končícím posledním prezidentem Spojených států. Tento poslední prezident bude předobrazem Reaganem, neboť Ježíš vždy znázorňuje konec počátkem.

V prvních verších jedenácté kapitoly Daniela je předložena ona prorocká historie (verš 2); nacházíme zde dějiny, které předcházely dějinám řeckého království. Řecko je symbolem Organizace spojených národů a světové vlády deseti králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly. Verš tři v Danieli 11 uvádí Alexandra Velikého a verš dva představuje dějiny, které předcházejí světové vládě v posledních dnech.

V prvním verši Gabriel jednoduše uvádí, že posílil Dareia na počátku království Médů a Peršanů, avšak Gabriel přišel k Danielovi v desáté kapitole tehdy, když vládl Kýros Peršan, nikoli Darius Méd. Poté, co jasně spojil toto království jako prorocké dvojjediné království Médů a Peršanů (tak jako Francie a Spojené státy), Gabriel pak uvádí dějiny, které předcházejí celosvětovému království Alexandra Velikého.

A nyní ti oznámím pravdu. Hle, ještě povstanou tři králové v Persii; a čtvrtý bude mnohem bohatší než oni všichni; a svou mocí skrze své bohatství pobouří všechny proti království Řecka. Daniel 11,2.

Alfa i Omega vždy znázorňuje konec nějaké věci spolu s počátkem nějaké věci a druhý verš hovoří o dějinách, které předcházejí prosazení jednotné světové vlády, představované královstvím Řecka Alexandra Velikého. Druhý verš je linií proroctví týkající se Spojených států, které jako dvourohá mocnost posledních dnů, předobrazem dvojí mocí Médů a Peršanů a také Francií. Verš označuje krále, kteří by v posledních dnech předobrazovali prezidenty Spojených států a kteří by povstali před trojitou jednotnou světovou vládou draka, šelmy a falešného proroka. Chlodvík odpovídal Reaganovi jako prvnímu prezidentovi na počátku dějin, které vedou k opětovnému dosazení

antikrista na trůn.

Od doby Kýra, v Danielovi jedenácté kapitole, měli být tři panovníci a po nich čtvrtý, který bude mnohem bohatší než oni všichni. Darius byl prvním králem Médsko-perské říše a Kýros, který vládl, když Daniel přijal od Gabriela toto proroctví dějin, byl druhým králem. Po Kýrovi měli následovat čtyři králové, takže čtvrtý z následujících králů bude šestým králem.

Šestý král bude nejbohatším králem a bohatý prezident (král) pozdvihne všechny proti říši Řecka. Prezidenty od Reagana byli Bush starší, Clinton, Bush mladší, Obama; takže šestým a nejbohatším králem by byl Trump. Tento král (prezident) „pozdvihne“ říši Řecka (globalisty). Význam hebrejského výrazu „pozdvihnout“ je velmi poučný.

Hebrejské slovo přeložené v tomto verši jako „podnítí“ je původní kořen nesoucí význam „probudit“ nebo „probudit se“. V dějinách předobrazených čtvrtým vládcem po Kýrovi měl povstat prezident mnohem bohatší než kterýkoli jiný prezident a skrze svou sílu a moc mělo být vyvoláno „probuzení“ proti Řecku. Řecko, jakožto symbol globalismu, progresivismu a „wokeismu“, mělo být uvedeno do středu pozornosti dějin šestého, nejbohatšího prezidenta. Ten měl probudit celou říši planety Země ke sporu ohledně progresivního „wokeismu“ a globální nadvlády.

Probuzení k hnutí progresivního „woke-ismu“, k němuž dochází za prezidentství nejbohatšího prezidenta, nastává v republikánském rohu právě v té době, kdy v protestantském rohu dochází k probuzení deseti panen.

Ve studiu Daniela 11,40 budeme pokračovat v příštím článku.

„Navzdory rozšířenému úpadku víry a zbožnosti jsou v těchto církvích praví následovníci Krista. Před konečným navštívením Božích soudů nad zemí nastane mezi lidem Páně takové oživení původní zbožnosti, jaké nebylo viděno od apoštolských dob. Duch a moc Boží budou vylity na Jeho děti. V té době se mnozí oddělí od těch církví, v nichž láska k tomuto světu nahradila lásku k Bohu a k Jeho slovu. Mnozí, jak kazatelé, tak i lid, s radostí přijmou ty velké pravdy, které Bůh v této době dal hlásat, aby připravil lid na druhý příchod Páně. Nepřítel duší si přeje toto dílo překazit; a dříve než nastane čas pro takové hnutí, bude se je snažit zmařit tím, že uvede napodobeninu. V těch církvích, které dokáže přivést pod svou klamnou moc, vyvolá zdání, že je vyléváno zvláštní Boží požehnání; projeví se to, co bude považováno za velký náboženský zájem. Zástupy budou jásat, že Bůh pro ně podivuhodně působí, zatímco to dílo bude dílem jiného ducha. Pod náboženským rouchem se bude satan snažit rozšířit svůj vliv na celý křesťanský svět.“ Velké drama věků, 464.